

PIT I COLLONS

Benvinguts a una nova edició de la nostra revista. Voldria aprofitar aquestes línies per desitjar que hàgiu passat unes Bones Festes. Tot seguit, continuarem analitzant la fauna que ens envolta a les actuacions castelleres.

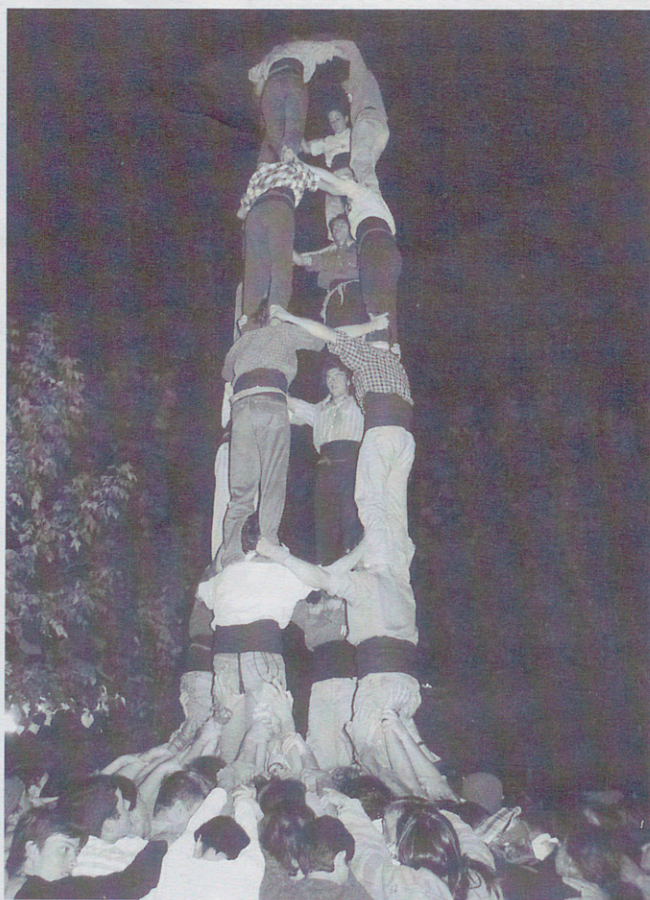
Un altre dels personatges que podríem destacar, són uns personatges molt propers a nosaltres, els **pares de família**, coneguts científicament com a **papis et mamis**. Són uns personatges un xic peculiars i aquí ens centrarem bàsicament en aquells pares que tenen fills a la colla però que ells no en formen part. Són els primers a arribar tard a l'actuació, es perden el castell de la temporada o es permeten el luxe de, fins i tot, donar petits consells tècnics, dient que tal o qual persona o tal o qual castell no els ha semblat bé. Solen tenir una visió bastant pessimista de les coses. Però quan es troben amics a l'actuació, treuen el seu ego i farden una miqueta davant dels àmics dient la frase típica "Ep!!! Que el meu fill és casteller i està molt enfeinat" o "Sí, el meu fill és casteller" tot traient pit i parlant orgullosament dels seus descendents.

Un segon espècimen que ens podem trobar a les colles o trobades castelleres, són els **golafres dels pica-pica**, coneguts amb el nom científic de **pica-picus golosus**. Sovint formen un grup nombrós, encara que hi ha colles on la majoria de la colla forma part d'aquesta espècie (no cal anomenar-los, oi?!). La seva gran devoció són els pica-piques (qui ho diria) i en aquests moments desapareixen, es camuffen sota les taules i deixen tot allò que estaven fent. Solen actuar sols ("com menys siguem més tindrem" podria ser el seu lema) i darrerament arriben a crear grans clans, com HORDES. Són especialment perillosos, sobretot si et trobes entre el pica i pica i ells, ja que formen una estampida, que

aixeca pols i s'emporta per davant tot allò que troba (tot, tot, tot...). Són bastant (què dic "bastant", totalment) devoradors de plats de patates, olives, etc. La seva frustració és no poder-se acabar un pica-pica, a causa de la gran quantitat de *jalar* que han menjat. De fet, a la nostra colla ho hem pogut experimentar durant un pica-pica a Castellterçol. Es delecten davant d'un gran pica-pica amb gran varietat de productes per a posar-se a la boca. Bàsicament, la raó per decidir si vénen o no a una actuació depèn del fet de si saben que hi ha pica-pica o no. Si els enganyes i vénen però no se'l troben, l'emprenyament pot durar setmanes i, fins i tot, en els casos més radicals, mesos. Són pitjors que la parella.

Per acabar, tractarem un últim grup que popularment és conegut com els/les **bollicaus**, també coneguts científicament com **adolescentus en**

edatus del pavus. Són molt fàcils de reconèixer, ja que comprenen un gran nombre de persones entre els 14 i els 17 anys (sí, perquè n'hi ha a qui els dura). La seva aparença sol ser una cara de nen dins un cos d'home o dona. Solen portar la roba que ells en diuen "més in" (a la moda, per el carques de la meua època), tot i que hi ha molts "ins" i per a tot els gustos: pantalons acampanats, pantalons estripats, pantalons de colors, pantalons cenyits... i això només és una petita mostra!!! Volen tornar als anys seixanta (com que els nostres pares no ens

Què? Impressiona, oi, aquest 4 de 8 fins a quints? Esperem veure'n molts més a l'assaig.

Per menjar bé,
bo i ràpid

